

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919203419
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7919203419.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne: B. J., P. XX.X.XXXX, Y. O., A. X, zastúpenej Sidor a partneri s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom v Hlohovci, Železničná 4/A, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36234176, zastúpenému Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 47234679, o zaplatenie 245,55 eur s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 13Csp/73/2019-158 zo dňa 9. júna 2021

rozhodol:

I. M e n í rozsudok vo výroku pod č. II. tak, že p r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému 100 % nárok na náhradu trov konania vzniknutých na súde prvej inštancie.

II. P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému 100 % nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 245,55 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 11.07.2019 do zaplatenia a primerané finančné zadostučinenie vo výške 100,- Eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26,66 %.

2. Napadnutý rozsudok odôvodnil súd prvej inštancie tým, že predmetom konania bola žaloba žalobkyne, ktorou sa domáhala nároku titulom bezdôvodného obohatenia, ako aj primeraného finančného zadostučinenia s tým, že súd prvej inštancie právoplatne vyhovel žalobe žalobkyne napadnutým rozsudkom a keďže určil výšku primeraného finančného zadostučinenia vo výške 100 eur namiesto uplatnených 300 eur, o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobkyňa mala v konaní len úspech čiastočný, žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26,66 % (celkový úspech v konaní 63,33 % - neúspech 36,67 %) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

3. Proti rozsudku vo výroku pod č. II. podala odvolanie žalobkyňa. Uplatnila odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP, keďže mala za to, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko určenie výšky primeraného finančného zadostučinenia je určené úvahou súdu. Navrhovala, aby súd žalobcovi priznal 100 % nárok na náhradu trov celého konania.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

5. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobkyne podané včas, oprávnenou osobou, proti

výroku rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné pod č. II. a to v rozsahu podľa § 379 CSP v spojení s § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

6. Predmetom odvolacieho konania je rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania s tým, že žalobkyňa si v konaní vo veci samej uplatnila zaplatenie sumy vo výške 245,55 eur s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia, nakoľko mala za to, že poskytnutý úrok je bezúročný a bez poplatkov a keďže ho preplatila, požadovala v zmysle § 451 OZ, ako aj § 456 OZ jeho vydanie, čomu súd aj vyhovel v celom rozsahu s tým, že v časti nároku na primerané finančné zadostučinenie uplatneného v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. z uplatnenej sumy priznal napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie finančné zadostučinenie vo výške 100 eur, keďže mal za to, že v tejto výške ide o primerané finančné zadostučinenie, so zohľadnením základných predpokladov jeho priznania. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobkyňa, ktorá mala v konaní úspech čiastočný, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26,66 % (celkový úspech v konaní 63,33 % - neúspech 36,67 %) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Odvolací súd konštatuje, že nie je možné súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie o priznaní pomerných trov konania, keďže priznanie primeraného finančného zadostučinenia je na úvahe súdu s tým, že v ďalšej časti súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobkyne v celom rozsahu.

8. Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

9. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. S ohľadom na to, že súd prvej inštancie čo sa týka uplatneného nároku titulom bezdôvodného obohatenia, tomuto nároku v celom rozsahu vyhovel napadnutým rozsudkom, pričom priznanie výšky primeraného finančného zadostučinenia je na úvahe súdu, neprináleží súdu priznať žalobkyňa pomerný nárok na náhradu trov konania, nakoľko žalobkyňa bola v celom rozsahu, t.j. tak v konaní na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní plne úspešná, aj keď odvolací súd pred vydaním napadnutého rozhodnutia zrušil skôr vydaný rozsudok súdu prvej inštancie v predmetnom spore, nakoľko vzniknuté trovy konania na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní tvoria celok, jedny trovy konania, okrem trov dovolacieho konania. Vid' v tomto smere aj rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.03.2019 sp. zn. 27Co/146/2018, keďže „odvolacie konanie, v ktorom bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené a vec vrátená súdu prvej inštancie, nebolo samostatným konaním, ale súčasťou celého konania v tejto veci, preto súd prvej inštancie v rozsudku nasledujúcom po zrušení rozhodnutí odvolacieho súdu nemohol rozhodovať o trovách odvolacieho konania ako o samostatnom inštitúte, nakoľko ide o jednotné konanie a o jedny trovy konania, o ktorých správne rozhodol v zmysle § 396 ods. 3 v spojení s § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie.“ S poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.11.2019 sp. zn. I. ÚS 453/2019 len odvolací súd podotýka, že „len dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť, nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu (takýto stav by mal následne nájsť vyjadrenie vo výroku rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, pozn.).“

12. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku pod č. II. tak, že priznal žalobkyňa proti žalovanému 100 % nárok na náhradu trov konania vzniknutých na súde prvej inštancie v zmysle § 388 CSP a nakoľko v odvolacom konaní bola žalobkyňa proti žalovanému plne úspešná, má rovnako v odvolacom konaní plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 2 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 251 ods. 1 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).